

Ровесники

Олександр Підсуха

Батьку, ми ровесники з тобою.
Обірвав свинець твої літа.
Над твоєю двадцять третьою весною
Вічність проліта.

Розминулись ми навік з тобою.
Ти мене не бачив, я — тебе.
У моєї долі, долі молодії
Небо голубе.

Батьку, в серце крадуться тривоги.
Заслоняє тінь мою зорю.
Без вагання я пройду твої дороги,
Подвиг повторю.

Ой ти весно, весно двадцять третя,
Не даруй нам ранньої зими.
Хоч вві сні явився, батьку, із безсмертя,
Сина обійми.

Батьку, ми ровесники з тобою.
Обірвав свинець твої літа.
Над твоєю двадцять третьою весною
Вічність проліта.